

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Le.			
Pentru străinătate pe un an		150 Le.		

Dela Stockholm.

În legătură cu punctul al doilea din programa conferinței: Raporturile bisericii față de problemele economice și industriale ale prezentului, *I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae*, ca reprezentant al bisericii ortodoxe române la congresul din Stockholm, a făcut în sedința din 21 August următoarea comunicare:

Discuțiunea asupra punctului al doilea din programul conferinței noastre, se apropie de sfârșit. Cuvântările rostite până acum s'au referit, toate, exclusiv la raporturile bisericii față de problemele industriale ale timpului nostru. Aceasta se explică prin faptul, că stimații purtători de cuvânt, cari m'au precedat la această tribună, sunt cu toții cetățeni ai unor state cu industrii mari.

Permiteți-mi, vă rog, să învit atențiunea dvoastră acum la o mică excursie printre întinsele câmpii aurite ale unei țări agrare. O astfel de țară este patria mea România, a cărei populațiune constă în număr covârșitor din mici proprietari de pământ, țărani. Aceste proprietăți țărănești au fost sporite, ca număr și întindere, printr'o mare reformă agrară, introdusă prin lege de stat și aplicată cu bun rezultat în cei dintâi ani după războiu, când domeniul acesta era încă puțin studiat și prin urmare România n'a putut să se folosească de experiențele altor sate.

Consecințele reformei agrare.

Alături de alți factori, ca vechea noastră cultură populară și profunda influență religioasă a bisericii asupra masselor poporului, reforma agrară a contribuit la evitarea primejdiei bolșevice în țara noastră. Căci, țaranul, mulțumit cu bucată sa de pământ, nu e accesibil pentru ademineri comuniste. Sunt în măsură să afirm, că nici în prezent și nici în viitorul pe care-l

putem prevedea, statul nostru nu este amenințat de vre-o primejdie interioară a catastrofei comuniste, deși avem graniță comună cu Rusia.

Consecințele acestei reforme, la care biserica a cooperat cu plăcere, s'au repercutat și pe tărâmul larg al vieții religioase și morale.

Declarând proprietatea ca funcțiune socială, a fost un postulat al dreptății, ca pământul să fie dat în proprietatea acelor, cari îl cultivă cu trudă în sudoarea feții lor. Această dreptate împăciuitoare a întărit în sufletul clasei țărănești ideea, că omul nu este decât un chivernisitor al bunărilor materiale și că proprietatea nu este numai un drept, dar și o înaltă datorie morală.

Dătătorii de pâne.

Noile reforme agrare au contribuit și ele, ca să se înalțe conștiința valorii și a demnității personale a cultivătorului de pământ, iar prețuirea muncii libere a căpătat o importanță morală superioară.

E de sine înțeles, că și marii proprietari, ale căror proprietăți au fost, simțitor reduse, trebuie să se simtă obligați a considera pe țaranul muncitor cu cinste, ca pe producătorul, care, cooperând cu darurile cerului, dă pâinea cea de toate zilele pe seama tuturor. Astfel se înstăpânește împreună viețuirea armonioasă și solidaritatea morală între diferite pături sociale ale poporului.

Procesul vieții spirituale decurge în alt chip în sufletul cultivătorului de pământ decât în al muncitorului, care-și petrece viața în sgomotul asurzitor al roților și mașinelor din fabricile marelui industrii. El stă sub influența unor motive interioare și a unor împrejurări exterioare diferite. Principiile și țintele finale ale păstoriei de suflete sunt, ce e drept, în ambele împre-

rări aceleași, dar aplicarea lor practică și metoadele trebuie să se acomodeze cu deosebirea de situațiuni.

Sufletul rustic.

În primul rând predica, pentru țărani cultivați de pământ, trebuie să fie simplă și concisă, ca natura însăși, bogată în icoane și luminoasă, ca viața sub cerul liber al lui Dumnezeu. Trăind în sânul naturei mame, viața țaranului agricultor este împletită în ritmul aceleia și trebuie astfel povățuit, ca din cadențele lui să poată întrezări marile mistere ale Atotputernicului Creator și Provedința plină de iubire a unui părinte ceresc, către toți fiii săi. Când, după cele 7 zile de muncă obositoare ale săptămânii, în ziua Domnului tot satul se găsește în biserică și urmărește sfânta slujbă, care simbolizează toate momentele mai însemnate din opera mântuirii, atunci în fața acestei mulțimi, impresionată de o profundă evlavie, parabolele despre sămănător, despre secerători, despre Păstorul cel bun și celelalte neîntrecute pilde ale Scripturii, capătă viață și grai și o semnificație de actualitate, ca și când în clipa aceea și anume pentru cei ce o ascultă s'ar fi coborât din cer la dânsii înțelepciunea izbăvitoare a Mântuitorului. Asemenea emoții cu greu îi va fi dat să le trăiască muncitorului din fabrici.

Dar aceste referințe de trai, ale unui popor agricultor, trebuie prelucrate cu înțelegere și valorizate în sens religios-moral, de către păstorii de suflete.

Muncitorii din fabrici.

Se anunță însă și la noi marile probleme industriale și îndatoririle ce izvorăsc dintr'ânsele pentru păstoria de suflete a muncitorilor din fabrici și a celor din orașele mari. Vă suntem foarte mulțumitori pentru prețioasele îndemnuri, pe cari le-am primit, pentru soluționarea acestor probleme.

Totuși, mie mi-se pare, că există o oarecare deosebire de concepții între biserică noastră și a d-voastră. D-voastră aveți charisma de a analiza cu temei această lume, care, pentru noi, nu este decât umbra realității celei înalte.

Adevărul deplin, cred, că și în acest caz se cuprinde în contopirea ambelor concepții. Astfel, vom sluji prin cele trecătoare celor netrecătoare și vom proamări pe cele netrecătoare prin cele trecătoare.

Dumnezeu să binecuvinteze străduințele tuturor deopotrivă și să facă, ca din această conferință ecumenică să izvorască un adevărat duh ecumenic creștinesc și să se reverse peste întreaga lume.

IN PREAJMA ALEGERILOR BISERICEȘTI.

În conformitate cu noua lege de organizare a bisericii, după cum am fost amintit și noi într'unul din numeroasele trecute, în vechiul Regat s'au început deja alegerile pentru constituirea corporațiilor bisericesti.

Din acest prilej a apărut în ziarul „Cuvântul” din București un articol mult cuprinzător al d-lui *Nichifor Crainic*, pe care îl reproducem în cele următoare:

Conform cu noua lege de organizare a bisericii ortodoxe române, se încep alegerile pentru crearea organelor de execuție ale adunărilor parohiale întâiu și ale adunărilor eparhiale după aceea. Faptul e de o însemnătate epocală pentru viața bimilenarei instituțiuni, în care s'a păstrat și s'a dezvoltat sufletul acestui popor. Una singură în idealitatea ei dogmatică, biserică trebuie să fie unitară în forma ei de conducere. În noul stat românesc ea nu avea încă acest caracter. Fragmentată, ca însăși societatea românească, de vitregia istoriei, biserică se înfățișa, după unirea politică, asemenea unui mozaic de forme administrative provinciale, care abia prin noua lege se contopesc într'o singură formă generală de conducere. Prin această unificare a organismului bisericesc, se face un pas uriaș spre mult dorita unificare a sufletului românesc. Se creează astfel cel mai puternic și mai de elită instrument al politicii culturale românești, în sensul superior al cuvântului, ce nu poate și nu trebuie să aibă nimic agresiv față de celelalte culturi confesionale din cuprinsul statului nostru.

Noul corp administrativ bisericesc, ce stă gata să se alcătuiască, e în perfectă concordanță cu spiritul democrat al vremii noastre. Compus dintr'o treime de clerici și două treimi de mireni, el angajează astfel masele la participarea efectivă în conducerea bisericii. Societatea intră în biserică, iar biserică devine expresia reală a societății, atât în organizația parohială și eparhială, cât și în congresul național al bisericii, care e un fel de parlament spiritualist al țării. Junii polemisti animați de eroarea așa zisei cugetări libere, cari confundă ortodoxismul cu reacționismul și văd în instituția sacră o piedecă a progresului, să se forțeze a înțelege, că biserică, egală sieși în doctrina eternă, se adaptează în formele de organizație vremii și intră sincron în ritmul vieții contemporane. Ortodoxismul nostru are acest dublu caracter de stabilitate dogmatică și de progres în expresia lui socială. Elasticitatea formală nu face decât să taie tot mai larg drumul doctrinei spre inima mulțimilor, a cărei perfecționare morală e scopul principal urmărit de instituția sacră.

Imense posibilități se deschid astfel Evangheliei, să pătrundă adânc în sânul societății. Dar tot atâtea primejdii pentru instituția însăși. Ele sunt date în prezența majoritară a mirenilor în organismul bisericesc. Soarta vremelnică a bisericii trece în mâinile societății laice, care azi nu e încă suficient de pregătită printr'o educație creștină pentru rolul covârșitor, ce i se încredințează. E, dacă vreți, un cerc vițios, pe care îl creează noile împrejurări. Dar din acest cerc vițios o singură eșire e posibilă: preoțimea. Nici odată sarcina ei misionară nu s'a impus mai imperios, nici odată activitatea preotului n'a fost supusă unui mai riguros control. În participarea elementului laic la conducerea bisericii, clerul trebuie să vadă un formidabil impuls ce se dă energiilor lui misionare, pentru a face, ca Evanghelia să covârșească și să triumfe.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare).

Această minunată rugăciune conține ideea centrală a învățăturilor mântuitoare, ideea împărăției lui Dumnezeu pe acest pământ, care se va încetățeni numai atunci, când numele, însăși ființa Lui, se sfințește, se glorifică prin pilduirea măreață a vieții noastre.

„Ce rugăciune! zice *Bougaud*, simplă celor simpli, profundă celor cu cuget profund, măreață și întru câtva universală și vecinică ca Dumnezeu și omenirea“.

Altă condiție indispensabilă pentru înfăptuirea imperiului divin este și *postul, pocăința* (v. 16—18), care trebuie să urmeze numai decât după milostenie și rugăciune. Căci prin milostenie dăm dovadă, că ne iubim fratele și prin el pe Dumnezeu, care s'a făcut una, s'a identificat cu cei săraci și năpăstuiți (Mat. cap. 25, 31—46). Prin rugăciune mărturisim adevărul, că: „*toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este*“, care dar însă trebuie cerut, iar prin post și pocăința sufletului nostru dovedim înțelegerea noastră, că: „*singur Dumnezeu este fără de păcat*“ și că: „*de șapte ori va cădea dreptul, și se va scula; iar cei nevrednici se vor sfârși în rele.*“ (Pildele lui Solomon cap. 24, 16) și că trebuie să ne înfrângem doririle vieții corporale prin curățirea inimii. Dar și acest post, această zdrobire de inimă, trebuie să fie stăpânit de aceeași spontaneitate și altruism.

Dar ca să ne putem îndeplini chemarea divină, *grijile materiale ale vieții nu trebuie să ne*

stăpânească (Mat. cap. 6, 19—34. Trebuie să avem deplină încredere în Dumnezeu, care îngrijește atât de minunat chiar și de paserile ceriului, de crinii câmpului, cari covârșesc mărirea unui *Solomon*, și de iarba câmpului, deși durata ei de viațuire e de azi pe mâine. Deci nici noi nu trebuie să prețuim mai mult corpul decât sufletul, adunându-ne comori lumești, ci luminătorul nostru să fie ochiul minții curățit prin lumina divină, care disprețuește pe Mamona și servește numai unui singur domn, lui Dumnezeu și împărăției Lui. Să ne arătăm mai superiori decât neamurile, adecă păgânii, prin defăimarea, disprețuirea avuțiilor lumești, nizuindu-ne să: „*căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă*“ (Mat. cap. 6, 33).

Dar trebuie să ne ridicăm și mai sus. Văzându-ne bârna în ochi, să *nu judecăm pe fratele nostru cu măsură nedreaptă și cu patimă* (Mat. cap. 7, 1—5.)

Mărgăritarele scumpe ale mântuitoarelor învățături să nu le aruncăm câinilor, adecă nevrednicilor, cari necunoscându-le valoarea, le calcă în picioare și drept recunoștiință ne mai și rup pre noi (v. 6.)

Fiind în nevoie să cerem, să batem după ajutor făcând oamenilor toate câte voim să ni se facă nouă, că *această este legea și prorociei* (Mat. 7, 7—12).

Dar ceea ce nobilitează, ceea ce purifică mai mult inima și o pregătește pentru această împărăție, este „*poarta cea strâmtă*“, adecă *durerea, suferința, lupta*; trebuie să ne luptăm, să suferim. Nu rîzând vom cuceri lumea, ci plângând, rupând cu durere cătușele care țintuesc de această vieată pământească, ca sufletul nostru să-și iee zborul vecinicii.

Iar ca să apucăm pe ușa cea strâmtă și calea cea îngustă, trebuie să ducem o luptă îndârjită cu prorociei mincinoși ai lumii, cari lucrează fărădelegea, deși se fălesc, că în numele Domnului au profetit, au scos draci și au făcut minuni, dar pe cari îi putem cunoaște după faptele lor, ca și pomul după roadele lui bune ori rele. Mai trebuie apoi să ne luptăm cu ispitele lumii, care caută să ne atragă spre ușa cea largă ducătoare la pierzare, dar mai ales trebuie să săvârșim învingerea cea mai frumoasă, să ne învingem pe noi înși-ne, patimile, dorurile, ambițiile, pe care nu le-a putut stăpâni nici un

Petru cel Mare cu toate izbânzile lui, — după cum însuși se plânge.

Această luptă crâncenă ne încununează cu izbândă, numai dacă ne retragem în tainica și inexpugnabila cetățue a sufletului nostru, cetățue, sau — după evanghelie — casă zidită pe piatra cea neclintită a învățăturilor mântuitoare, pe care n'o poate urni din loc nici ploaia, nici râurile, nici vânturile (Mat. 7, 24—25).

Evangelia încheie: „*Se mirau noroadele de învățătura Lui; că îi învăța pe ei ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii*“ (v. 28, 29).

Iată deci minunata cuvântare de pe munte, pusă în legătura cu alte locuri ale sf. Scripturi și cu unele celebre opere din literatura universală, care evidențiază și mai mult măreția acestor învățături. În această predică se cuprinde codul divin, *Charta magna* a împărăției lui Dumnezeu.

Mântuitorul începe prin a însuflă în inimi dorul tainic al purificării, ca mintea să devină capabilă pentru primirea luminii cerești: Vencuri au trecut dar farmecul acestor pagini nemuritoare nu s'a pierdut. Tot ce avem azi mai bun, mai nobil și mai divin în deprinderi, moravuri, legii, organizații diferite, în instituții private și publice etc. etc., de aici provine. Dar duhul acestor pagini nu ne-a străbătut încă întreaga noastră viață, principiile sublime cuprinse aci sunt și azi numai *un ideal* pentru biata omenească, ideal, — care trebuie tot mai mult apropiat de lumea noastră spre fericirea și înălțarea ei.

(Urmează.)

Despre biserica noastră ortodoxă.

Sosind la Stockholm, I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului a acordat unuia din redactorii ziarului „*Dagens Nyheter*“ un interviu, despre care ziarul suedez raportează următoarele:

Vieța creștină nu se răspândește prin telefon, cu sau fără fir, ci printr'un contact personal, — spune mitropolitul român *Nicolae Bălan* — deci am primit cu mare bucurie invitațiunea la conferința ecumenică de aici. Dar este și un sentiment pur personal în această bucurie, căci am dorit mult să văd țara și poporul, care în timpul greilor ani ai războiului, a oferit atâta ospitalitate față de atâți refugiați români și alți compatrioți, cari se găseau într'o situație dificilă.

Oamenii bisericii adeseori nu înțeleg ce putere mare au comunitățile religioase asupra sufletului popo-

rului. Este deci de cea mai mare importanță, ca ele să se cunoască și să se întovărășască, spre a susține și stimula astfel sentimentul de comuniune și de putere cu răspundere morală în lume.

Biserica română este cu adevărat o biserică a poporului. Din cele 17 milioane de locuitori ai țării, 14 milioane profesează religiunea ortodoxă, în timp ce ceialalți aparțin altor comunități religioase diferite...

Biserica noastră este organizată democratic. Ea este construită după modelul vechei biserici creștine. În capul organizațiunii eclesiastice este Sf. Sinod și Congresul național bisericesc, ai cărui membri sânt $\frac{2}{3}$ mirenii și $\frac{1}{3}$ preoți. De 70 de ani am avut sufragiu universal în afacerile eclesiastice. Se câștigă astfel, că biserica e clădită pe o largă bază populară, ceea ce este dovedit și prin puterea sa asupra spiritelor.

Cu toate numeroasele și lungile granițe, cu posibilități de tulburări de diferite feluri, situațiunea în România a fost complect liniștită în anii de după război. Nici un fel de revoluție, nici un fel de grevă, — viața a fost calmă. O reformă așa de mare și de generală, ca reforma agrară, a fost realizată în acești câțiva ani, în cea mai mare liniște și armonie. Această reformă înseamnă, că marile proprietăți au fost împărțite și distribuite țăranilor, pe un preț mic. Marii proprietari s'au conformat acestui nou aranjament, fără opunere, pentru că au înțeles, că reforma era necesară.

Tocmai această rară situațiune a agriculturii în România, a contribuit a face imposibil la noi comunismul. Cea mai mare parte a populațiunii este compusă din țărani proprietari, și printre ei ideile comuniste nu pot câștiga teren. Cel care are puțin pământ, care este al său, nu vrea să-l împartă cu alții.

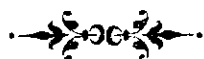
Războiul a avut multe urmări triste, — dar nu se poate uita, că a avut și urmări bune. Printre acestea aparține, de sigur, nevoia mărită de contact între diferitele biserici, nevoie, care își are acum expresiunea în această conferință universală. Programul discuțiilor a fost compus cu o îndemânare extraordinară. Problemele sociale au fost trecute în primul plan, ceea ce este natural, pentru că domină în mod covârșitor epoca actuală, și tot aceste probleme sânt acelea, care unesc diferitele comunități eclesiastice. Nu va fi posibil a obține rezultate imediate pentru aceste probleme, dar sperăm, că conferința va găsi totuși un program de idei pentru munca socială a bisericii, un program la care toți oamenii bisericii să poată adera din toată inima.

Remarcând faptul, că biserica romano-catolică nu este reprezentată la conferință, mitropolitul arată, că biserica trăiește în pace cu Vaticanul. Este un nunțiu apostolic la București, dar până acum activitatea sa s'a mărginit să stabilească un concordat între Vatican și România. Dar nu este așa de ușor de spus, dacă aceasta va reuși.

Mitropolitul, — fost însuși ziarist, la despărțire roagă pe colegul suedez, să transmită salutarea sa particulară poporului suedez, cu mulțumiri, pentru bună-

voința ce a dovedit-o față de compatrioții săi în timpul războiului. Reîntorși în țara lor, aceștia au lăudat foarte mult Suedia și au contribuit astfel în marea măsură de a face cunoscută și populară Suedia în România.

(„Telegr.-Rom.“)

ȘTIRI

Suveranii în Basarabia. M. Sa Regele Ferdinand a inaugurat în 8 I. c. expoziția din capitala basarabeană, Chișinău, unde frații noștri din Basarabia ne arată bogățiile și trecutul țării lor și dovedesc, prin expoziția organizată acum, dorul de muncă și ordine ce domnește în poporul moldovenesc desrobii. Suveranul a fost însoțit în drumul Său de M. Sa Regina Maria și de tinerele vlăstare ale dinastiei.

O delegațiune a patriarhiei ecumenice la București. La București a sosit delegațiunea patriarhiei ecumenice din Constantinopol, compusă din II. PP. SS. LL. Mitropoliții Calhidonului și Sardeonului, însoțiți de un arhimandrit.

Delegațiunea este în trecere spre Varșovia, unde are însărcinarea de a înmâna tomul sinodic pentru recunoașterea autocetăliei bisericii ortodoxe din Polonia.

În drumul spre capitala Poloniei, misiunea este însoțită de prof. dr. D. Demetrescu, marele nomofilax, și va rămâne pentru tot timpul sărbătorilor bisericești, organizate pentru zilele de 16, 17 și 18 Septembrie, de către biserica polonă în vederea marelui eveniment al autocefaliei.

La reîntoarcere spre Constantinopol, delegațiunea se va opri pentru câteva zile la București. Cu acest prilej va avea loc solemnitatea înmânării actelor canonice pentru înălțarea bisericii ortodoxe din România la rangul de patriarhie.

În tagma monahală. Păr. protopresb. Dr. Vasile Stan, directorul școlii normale „Andrei Șaguna“ din Sibiu, în 6 Septembrie a. c. a îmbrăcat rasa călugărească la Mănăstirea Cozia, primind numele în tagma monahală de Vasile.

Noile bilete ale Băncii Naționale de 500 Lei vor fi puse în circulație în a doua jumătate a lunii Septembrie a. c. Ele sunt tipărite pe hârtie albastră, ca și cele de 1000 Lei. Hârtiile vechi de 500 Lei vor fi reduse din circulație până la 31 Decembrie 1926.

Lupta contra propagandei baptiștilor. În localul școlii normale din Bălți s'a făcut zilele acestea solemnitatea deschiderii cursurilor misionare ale eparhiei Bălților. Cursurile au de scop pregătirea unui cadru de

misionari din mijlocul preotimii județelor Hotin, Bălți și Soroca, pentru a duce lupta cu propaganda sectanților și baptiștilor, ce se desfășoară intensiv în menționatele județe. Au sosit la cursuri peste 50 preoți delegați din partea cercurilor preotești ale eparhiei. Cursurile vor dura două săptămâni. Lectori ai cursurilor au fost numiți protoiereul Cernăuțean, profesorul dela facultatea de teologie din Cernăuți, stavroforul Dumitru dela catedrala Bălți și profesorul misionar al eparhiei Hotinului dl Sevoznicov. La deschiderea cursurilor a asistat și P. S. Sa Episcopul Visation, care într'o cuvântare rostită a explicat menirea cursurilor, aducând salutul său cursiștilor.

Consilierii permanenți din Consiliul legislativ. Sâmbătă, 12 crt., M. S. Regele a semnat decretul de numire al consilierilor permanenți în Consiliul legislativ, care se compune astfel:

Secția I-a Drept Public. 1. Ion Ionescu-Dolj, consilier la Înalta Curte de Casație și Justiție, ca președinte. 2. Cezar Vârgolici, consilier la Curtea de Apel Iași. 3. C. P. Anghel, fost inspector general administrativ. 4. Gheorghe Nedelcu, fost secretar general și director general al afacerilor judiciare din Ministerul Justiției. A mai rămas un loc, care urmează a fi complectat.

Secția II-a Drept Privat. (Unificarea codurilor). 1. Al. Ganea, consilier la Înalta Curte de Casație și Justiție, ca președinte. 2. Vasile Dumitru, profesor universitar la facultatea juridică din București. 3. Al. Varzar, consilier la Curtea de Apel din Chișinău. Au mai rămas două locuri cari urmează a fi complectate.

Secția III-a Economică Socială. 1. I. N. Anghelescu, profesor la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale, ca președinte. 2. D. Gusti, membru al Academiei române și profesor sociologie la facultatea de litere din București. 3. I. Tănăsescu, inginer, inspector general. 4. Gheorghe Slătineanu, consilier la Curtea de Apel din București. A mai rămas de complectat un loc.

Mai sunt două locuri de specialiști, cari vor fi date d-lui Lăpedatu la doctrinele economice și I. Filitti la istoria dreptului. S'au mai propus pentru complectarea locurilor d-nii: 1. Mihail Gropșian, avocat Timișoara. 2. Gr. Procopiu, avocat Craiova. 3. C. Nicolaescu, avocat Ploiești. Acești trei din urmă rămâne să se pronunțe, dacă renunță la mandatul de parlamentari, fiind incompatibilitate între calitatea lor actuală și funcțiunea de membru în Consiliul legislativ.

Sfințirea clopotelor bisericii noastre din Iam s'a săvârșit în 6 Septemv. c., în cadrul unor frumoase sărbări, cari au înviorat sufletele credincioșilor noștri din această comună.

Sfințirea s'a făcut prin preotul locului Stefan Otonoga, care într'o frumoasă predică a arătat însemnătatea clopotelor, aducând mulțumiri și implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra celor ce s'au străduit și au jertfit pentru procurarea celor 2 clopote: unul de 350 $\frac{1}{2}$ kg. și altul de 105 kg.

Tot la acest loc țin să amintesc, că donațiuni mai mari au făcut: preotul St. Otonoga Lei 5000, notarul St. Doroghi din Comorâște Lei 4000, și primarul Nicolae Gligu Lei 2000. Și ceilalți credincioși din comună au contribuit cu sume mai mici, fie în bani gata fie în cereale. Daniile lor însă sunt izvorite din inimi curate, pentru care lucru merită toată lauda.

Fie, ca strădania lor să servească de pildă de urmat și din partea altor comune!

Rap.

Muzeul românesc dela Salonic. Muzeul de produse românești din Salonic, la care lucrează cu o lăudabilă asiduitate d. profesor Dr. Gh. Mincu, se inaugurează la 15 Octomvrie a. c.

Mai multe case mari românești și-au exprimat dorința de a expune și până acum s'au primit de către comitetul de organizare, produse de industrie casnică, de industrie agricolă, produse chimice, tehnice etc.

Intenția urmărită de ambele părți, grație stăruințelor inițiatorului acestui muzeu, ce va ființa permanent la Salonic, a d-lui profesor Dr. Gh. Mincu, este de a face cât mai răspândită cunoștiința acestor produse românești în marele port.

Plata datoriile de războiu bulgare către România. — În urma acordului încheiat la Geneva, Bulgaria va plăti României 235 milioane Leva, adică 320 milioane Lei, pentru ridicarea sechestrului de pe bunurile supușilor bulgari din România. Protocolul semnat la Geneva va fi ratificat de parlament în apropiata sesiune.

Cele mai vechi gazete românești. Cea dintâi gazetă românească s'a tipărit la Lipsca (Germania), în anul 1925, purtând numele: „Faima Lipschei”, având de redactor pe C. Rosetti.

La 1829 s'a tipărit la Iași „Albina Românească”, scrisă de Gheorghe Asachi, — iar la București în acelaș an s'a tipărit „Curierul Românesc”, scris de Eliade Rădulescu.

De-aci încolo gazetele s'au înmulțit mereu. La 1837 s'a tipărit „Gazeta Transilvaniei” la Brașov.

La 1828 s'au tipărit la București gazetele: „România” și „Vestitorul Bisericesc”, iar la 1843 „Invățătorul Satului”.

Acestea au fost cele dintâi gazete românești.

Sovietele protectoarele bourilor. Înainte de război rumegătoarele acestea se mai găseau în turme mici prin Lituania în pădurea Bilowitza și prin partea occidentală a Caucazului. Acestia din urmă par a nu fi suferit de pe urma războiului, căci încă se mai găsesc aci. Guvernul sovietelor a dispus să protejeze bourul, rezervându-i un teren de 200.000 hectare sub supraveghierea unui serviciu special, care interzice pe acest vast domeniu să se taie lemne, să pască vite, să se deschidă cariere sau linii ferate, etc.

Proiectul de lege pentru stabilirea regimului cultelor, după cum anunța ziarele din capitală, va fi adus în desbaterile parlamentului, imediat după deschiderea sesiunii de toamnă. Se știe, că acest proiect, împreună cu expunerea lui de motive, a fost întocmit încă din sesiunea trecută, dar, pentru că va comporta lungi discuțiuni, a fost lăsat pentru sesiunea din toamna aceasta.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut:

„Luminătorul”, revista bisericii din Basarabia Anul LVIII. Nr. 17 (1 Septemv. 1925). Chișinău. Abonamentul: ?

„Cronica Romanului”, revista clerului eparhial din dieceza Romanului. Anul II, Nr. 8 (August) 1925. Roman. Abonamentul: ?

„Arhivele Olteniei”, publicație bimestrială, apare sub direcțiunea dlor Dr. Gh. Laugier și prof. C. D. Fortunescu. Anul IV, Nr. 20 (Iulie—August 1925). Craiova. Prețul: 40 Lei.

„Ramuri — Drum drept”, apare sub direcția dlui prof. N. Iorga. Anul XIX, Nrii 7—8 (Iulie—August 1925). Craiova. Abonament anual: 120 Lei.

„Cosinzeana”, revistă ilustrată. Anul IX, Nr. 15—16. (30 Aug. 1925). Cluj. Abonament anual: 200 Lei.

„Școala Bănățeană”, organul „Asociației învățătorilor bănățeni”. Anul IV, Nr. 11—12 (Iunie 1925). Caransebeș. Abonament anul: 150.

Dr. N. Brinzeu: *Sfânta Cuminicătură*, Jertfa sfintei Liturghii. Această broșură este a cincia din lucrarea Pocăiții. Prețul: 8 Lei.

POȘTA REDACȚIEI.

Pr. R. N. în *Bozovici*. — Am primit și partea a doua. Va apare continuativ. Mulțumim.

I. M. în *Bocșa-mont*. — Mulțumim pentru atențiunea ce ni-o arătați și de astădată, regretăm însă a nu o putea publica.

Și până acum am păstrat cea mai strictă neutralitate în lupta ce s'a început în jurul acestei chestiuni și n'am voi să aparem, că ne-am angaja în vre-o parte oarecare.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia de clasa primă din *Deliblata* (Deliblato) în protopopiatul Panciovei, devenit vacant în urma strămutării parohului Victor Popoviciu la Satul-nou, să escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“

Emolumentele:

- 1). Una sesiune parohială constatătoare din 34 jughere pământ arător.
- 2). Ștola și birul uzitat.
- 3). Pentru locuință — până la zidirea casei parohiale — se va îngriji preotul ales.

Tot odată va avea să soporte dările după pământul ce'l folosește.

Recurenții i-și vor înainta cererile de concurs oficiului protopresbiteral din Satul-nou (Banatsko-Novoselo) adresate comitetului parohial din Deliblata, având ase prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, dar numai cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Deliblata, din ședința comitetului parohial ținută la la 27 Iunie 1925.

Sava Guțu m. p.
președ. comit. paroh.

Virgil Mihailoviciu m. p.
notar comit. parohial

În conțelegere cu mine:

Ioan Murgu m. p.
protopresbiter.

* * *

Pentru îndeplinirea postului de paroh din parohia de cl. I. *Mircovăț*, protopresbiteratul Bisericii-Albe, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. O sesiune parohială constatătoare din 32 jughere cadastrale, pământ arător. Darea o plătește alesul.
2. Un plaț parohial intravilan de 600. st. □ fără casă parohială; de locuință se va îngriji alesul.
3. Două grădini extravilane, una de 800 □ st. plantată cu viie și alta de 200 st. □ pentru legume.
4. Ștola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs, adresate comitetului parohial din Mircovăț, Prea On. Oficiu protopresbiteral al Bisericii-Albe în Răcăjdia. Cererile întârziate nu se iau în considerare.

Concurenții, până cu 8 zile înainte de alegere, sunt poftiți, cu știrea și aprobarea protopresbiterului tractual, a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sfânta bise-

rică din Mircovăț, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare, tipic și oratorie.

Mircovăț, din ședința comitetului parohial, ținută la 18 Iulie 1925.

Dimitrie Munteanu m. p.
președinte.

George Daina m. p.
notar.

În conțelegere cu mine! *Alexandru Muntean* m. p., protopresbiterul Bisericii Albe.

Nr. 3886 B. ex 1925.

Acest concurs se aprobă cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din § 29 al Regulamentului pentru parohii și în baza decizului consitorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută 1. Septemvrie 1925.

Episcopul diecezan:

3—3

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

D-na **Linuș Müller** născ. **Pauck**
a deschis în palatul **Koronghy** (strada
Ardealului Nr. 1) un

Salon de mode

(modistă și croitorie pentru dame)

Modele noi! Prețuri eftine!

Renovarea,
transformarea și
modelarea din nou,
precum și garnisirea pălărilor
lor vechi se efeptuește cu chic
și gustuos.

2 elevi sau eleve

se primesc cu întreținerea întreagă la

Petru Lepa

Strada Bisericii Nr. 19.

3—3

Mersul trenurilor, sosirea și plecarea din Caransebeș

De unde circulă	Felul	În Caransebeș					Observație
		Sosește		Oprește	Plecă		
		oare	m.	m.	oare	m.	
Dela Orșova	personal	1	33	17	1	50	noaptea
„ Timișoara	„	1	49	24	2	13	„
„ Orșova	express	7	44	11	7	55	dimineața
„ Orșova	personal	8	40	13	8	53	„
„ Timișoara	accelerat	10	45	11	10	56	ziua
„ Timișoara	personal	11	42	24	12	06	„
„ Orșova	„	3/15	08	17	3/15	25	„
„ Orșova	accelerat	7/19	42	13	7/19	55	seara
„ Timișoara	personal	7/19	48	20	8 20	08	„
„ Timișoara	express	11/23	08	09	11/22	17	noaptea

Tren local Caransebeș—Timișoara

Dela Caransebeș	personal	—	—	—	4	59	dimineața
La Caransebeș	„	5/17	43	—	—	—	seara

Caransebeș—Bauțar—Subcetate

Dela Bauțar	mixt	6	58	—	—	—	dimineața
„ Subcetate	„	10	43	—	—	—	ziua
„ Subcetata	„	6/18	20	—	—	—	seara
„ Caransebeș*)	„	—	—	—	2	40	dimineața
„ Caransebeș**)	„	—	—	—	3/15	20	ziua
„ Caransebeș***)	„	—	—	—	8/20	20	seara

*) până la Subcetate ; **) până la Subcetate ; ***) până la Bauțar.

**Toate cărțile și recvisitele școlare se
pot căpăta la
Librăria Diecezană Caransebeș.**

A V I Z
pentru pădurari

Elementele științei silvice de A. DIACONOVICI, ediția II. a apărut și se găsește la Librăria și Tipografia „Diecezană“ Caransebeș. Prețul 40 Lei plus spese postale.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea

hainelor bărbătești, Confec-

ționează reverenzi pentru domnii

preți și tot felul de haine civile

după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.